

בחמשה אור, שהם חמש
האצבעות הערליונות, והם ה'
עליזה, חמש אבאא, שהם
אור אור אור אור אור אור, חמש
פעמים, חמשה אורות של
מעשה בראשית, והנוקוד שלם
אבאא, חמש שעולים לעשר.
וסוד הדבר - והנה אנחנו
מאלים ווגמר, והנה קמה
אלמוני ו גם נזכה. זה א'
בחל"ם, שהוא למעלה מכל
הנוקדות, בקומה זקופה, ובו
התעלה (הסתפל) יוסף בחלום, וכן
יעקב. זה שפטוב ויחלם והנה
סלם מצב ארץח וראשו מגיע
השכימה. זה א' שהוא ראש.
והנה מלacci אלחיים עולמים
וירדים בו, אמרו בעלי המשנה,
עולים שניים וירדים שניים, והם
אבא.

וזאות בזו שהוא אל"ף חל"ם
שהיא באמצע, היא כתר עליזון
שפוכב על ראשו של העמוד
האמצעי, ומשום פה והנה
תסבינה אלמוניים ותשתחווין
אלמוני. הפטור הזה נאמר בה
אבן מסוי הבודים היה להראש
פנה. והוא אבן שנגזרת שלא
בידים, זה שפטוב עד די
התגזרת אבן די לא בידין ווגמר,
ומשם שלא מוצאים לה את
המקום מאיפה שנגזרה,
שואלים המלאכים הקדושים
אייה מקום קבוע להעריצו, ולא
מוצאים לה מקום, עד שאומנים
ברוך בבוד יהוה מקומו.
כיניטים הרי הנקן אצלנו ואמר רבי רביה זה
בשכינה התחרונה שאין לה שם אלא אצלות,
ווח התגזרת אבן, משום שהיא גורת מלכין,
והה גוררים דרי רפה, זה דין אבורון, וכתר מלכות
נקרא ספרה, שאין ספרה שלמה חוץ מפיה
למשה).

סטרה, עילא ואמצעיתא ותטא, ורוא קומץ
סתים בתלת ספирן, פתיחו דיליה אליה בחמש
אור, דאיןון חמיש אבעאן עלאין וαιנון ה'
עלאה, (דף ב ע"א) חמיש אבאא, דאנון אור
אור אור אור אור, חמיש זמניין, חמיש נהוריין
דעבד דבראשית, ונוקוד דלהון אבאא
חמש דסלקין לעשר.

וירזא דמלה והנה אנחנו מאלים ווגמר,
והנה קמה אלמוני ו גם נזכה (בראשית לו
ו). דא א' בחל"ם, דאייהו לעילא מכל נקיין,
בקומה זקייף, וביה אסתלק (נ"א אסתפל) יוסף
בחלמא, וכן יעקב, הדא הוא דכתיב (שם כה
ויחלם והנה סלם מצב ארץח וראשו מגיע
השכימה, דא א' דאייהו ראש, והנה מלacci
אלהיים עולמים וירדים בו, אמרו מاري
מתניתין, עולמים תרי, וירדים תרי, ואנו
אבא.

והאי את דאייה אל"ף חל"ם דאייה
באמצעיתא, אייה בתר עלאה דאסחר
על רישא דעתו דאמצעיתא, ובגין דא והנה
תסבינה אלמוניים ותשתחווין לאלמוני (שם
לו). האי בתרא אתمر בה (תהלים קכח כב) אבן מסוי
הבודים היה להראש פנה, ואיה אבן
דאתגזרת שלא בידין, הדא הוא דכתיב (doneil
בידי) עד די התגזרת אבן די לא בידין ווגמר,
ובгин דלא אשבחן לה אתר מען אתגזרא,
שאלין מלacci קדיישיא אייה מקום קבוע
להעריצו, ולא אשבחן לה אמר, עד דאמירין
ברוך בבוד יי' ממוקמו (נ"א ארכבי הא סבא לנביה
ו אמר רבי רביה הא בשכינה פטה דלית לה פמן אלא אצילותא,
ורא הוא אתגזרת אבן, בגין דאייה גורת מלכין, ובה גורין דינא
רפיא, דאייז בתראה, ובתר מלכות אתקיריאת ספרה דלית ספרה
שלימה בר מינה לחתא).